

Gündemle ilgili yazı yazıyım diye twitter'a bakayım dedim. Zihnime bir konu yapışmadı. Özgecan isimli bir kızcağızı öldürmüşler. Üzüldüm, rahmet olsun.

Faillerin idam edilmesinden bahis: İlk tepkim buydu, ikincisi de hadım edilmeleri. Bunlar gideni getirmez. Yeni vak'aları engellemekte ne kadar etkili oldukları da tartışılır velakin *hukuk* dedikleri konuda inandığım bir şey varsa, *yapanın yanına kar kalıyor* hissi uyandırmanın bütün cezalardan daha kötü olduğu.

İnsan kötülüğü zevkle işlediği, kendi fırsat bulsa yapacağı için mi doğru ceza arayışında? (*Beni bundan ne engellerdi?*) Birini kasıtlı öldüren kimsenin, bundan dolayı acı çekmediğini, utanmadığını, hiçbir hissi olmadığını, canavar olduğunu düşünürseniz, verecek ceza bulamazsınız. Ancak bu insanın bir nebze de olsa yaptığından utanacağına inanırsanız, onu utançla yaşatmak, öldürmekten evladır.

Ben bu ikincilerdenim. O sebeple utancı artırmak lazım geldiğine inanırım. Öldürdüğü kızın *hatırasıyla* öldüreni başbaşa bırakmak. Rasyonalize etmesine, kendini mazur görmesine, kader mahkumu safsataları uydurmasına, unutmasına yarayacak tüm zihin cihazlarını elinden almak. Günde bir saat, iki saat kızın fotoğraflarını seyrettirmek mesela, hayatını ezberletmek, günlüklerini okutmak, arkadaşlarıyla yüzyüze bırakmak. Maktulün katilin içinde yaşamasına, sıkmasına, rüyalarına girmesine izin vermek. Katilin maktulden kurtulmasına mani olmak.

Mani olmak, çünkü katl gerçekte bir *kurtulma* meselesi. Katil *kurtulmak* için öldürür. Eğer kurtulamayacağını bilirse öldürür mü? Belki yine öldürür ancak bunun idamdan daha etkili bir ceza olduğunu tahmin ederim.

Katilin adını maktulün adıyla değiştirmek, eğer farklıysa cinsiyetini değiştirmek, onu mümkün mer-tebe maktulün bir kopyası yapmak. Katilin hayatını maktulünkinden ibaret hale getirmek.

Bu muhtemelen idamdan daha etkili bir ceza olurdu.